

17

ti riras, Marica, cal nunca
te riches
debaixo dos pinos do
verde pinar.

18

porque estonces, lai,
probiñas,
cánto chorarán por ti!

19

anque os pes teña coxos,
mancos os brazos.

20

ben o puidera ter de ouro
miña Virxe se quixera.

21

que aquel de Galicia,
¡Galicia encantada!

22

canta, dareiche
boliños do pote.

23

encanta si ríe,
conmove si chora.

24

Dempois de lavada
parese unha rosa.

